

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. В., 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – В. в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: С.Ж.С.

при участието на секретаря ВЕРОНИКА В. УЗУНОВА
като разгледа докладваното от С.Ж.С. Гражданско дело № 20221300100321
по описа за 2022 година

Настоящото дело е образувано по искова молба на Н. Ж. К. с ЕГН:*****, чрез адв.-пълномощник К. А. Г. от АК-В. със съдебен адрес: гр.В., ул. „Цар Александър II”, №3, ет.3, офис 35., срещу „ЗАД Д.Б. Ж.т и З.”АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр.С., п.к.1172, р-н „Изгрев”, ж.к. „Дианабад”, бул. „Г.М.Димитров №1 с предявени иски с правно основание чл.432,ал.1 от КЗ във вр. с чл. 45 от ЗЗД и чл. 86, ал.1 от ЗЗД.

Претендират се обезщетения за причинени неимуществени вреди в размер на 130 000 /сто и тридесет хиляди/ лева и обезщетение за имуществени вреди в размер на 8836, 39 /осем хиляди осемстотин тридесет и шест лева и тридесет и девет стотинки/ лева, търпени вследствие на ПТП от 03.10.2022г., настъпило в гр.В., ведно със законната лихва върху сумите, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 16.11.2022г. до окончателното плащане, както и направените по делото разноски.

В исковата молба ищцата твърди, че на 03.10.2022г. около 17.10 часа в гр.В., обл.В. на ул.„Цар Иван Асен II”, №23 настъпило ПТП при което била блъсната от лек автомобил, марка „Мазда“, модел „323“ с рег.№ СА 01 48СХ, управляван от водача В. К. В. в нарушение на правилата за движение по пътищата, съобразно ЗДвП. Вследствие на инцидента са □ причинени множество травматични увреждания: фрактури на – двете ръце, таза, десен глезен , дясна бедрена кост, дясна подбедрица; множество охлузвания и рани по тялото и главата.

Твърди, че непосредствено след ПТП била приета в спешното отделение на МБАЛ „С.П." АД в гр. В. в изключително тежко състояние. Поради невъзможност за лечение на получените тежки телесни увреждания в това лечебно заведение била насочена и приета, на следващия ден -04.10.2022г., по спешност в УМБАЛСМ „П.” - гр.С..

Излага, че претърпяла две оперативни интервенции. На 07.10.2022г. в УМБАЛСМ „П.“ — гр.С., във Втора клиника по ортопедия и травматология била извършена оперативна интервенция с открито наместване на фрактура с вътрешна фиксация на тибия и фабула. На 13.10.2022г. в същото болнично заведение е извършена втора оперативна интервенция с открито насместване на фрактура с вътрешна фиксация на хемерус /счупване на горния край на раменната кост/.

Излага, че през периода от 19.10.2022г. до 08.11.2022г. била на лечение и рехабилитация в МБАЛ „С.“ ЕООД, в Отделение по Физикална и рехабилитационна медицина.

Твърди, че вследствие на тежките увреждания търпи силни болки и много страдания. Имала редица ограничения и затруднения в ежедневието : Не можела да се обслужва и придвижва самостоятелно - била на постелен режим, движенията на горните крайници били ограничени, поради поставени имобилизирани и не можела да си служи с ръцете. Непосредствени грижи за нея полагат нейните близки и наети лица. Възстановяването на пострадалата продължава, като и към настоящия момент, не се чувствала добре - физически и емоционално.

Излага, че вследствие на преживения стрес и болките от уврежданията получила и психическа травма, която определя като посттравматично разстройство. Изпаднала в депресия. Изпитвала постоянен страх. Приемала обезболяващи и приспивателни хапчета.

Посочва, че преди ПТП била контактна и жизнена, а към момента била затворена в себе си, не говорела за случилото се, рядко споделяла. Изпитвала страх, че няма да проходи отново. Чувствала се потисната, че състоянието ☐ не позволява да извършва редица дейности, които е извършвала преди ПТП-то.

Твърди, че не се е възстановила, а лечението ☐ продължава. Посочва, че ☐ предстои постъпване в болница за извършване на повторна хирургическа интервенция за изваждането на имплантираните фиксиращи елементи, поставени при предходните две операции.

Твърди, че претърпяла и имуществени вреди-разходи за лечение, възлизащи към момента на общо стойност от 8 836, 39 /осем хиляди осемстотин тридесет и шест лева и тридесет и девет стотинки/ лева, за което прилага фискални документи.

Твърди се, че за настъпилото ПТП било образувано ДП №207/2022г. по описа на ОДМВР- В., пр.пр№2642/2022г. по описа на РП-В., което не било приключило.

Поддържа се, че към момента на настъпване на произшествието, отговорността на делинквента е била застрахована при ответното дружество със задължителна застраховка "Гражданска отговорност", з.п №BG*****, валидна до 20.07.2023г.

Поддържа се, че причина за настъпване на ПТП са субективните и неправомерни действия на водача на л.а. В. К. В..

Твърди, че е провела процедурата по чл. 380 КЗ, като предявила пред ответното

дружество писмена застрахователна претенция за изплащане на сумата от 130 000 /сто и тридесет хиляди/ лева за причинените □ неимуществени вреди и 20 000 /двадесет хиляди/ лева за причинените ѝ имуществени вреди.

Твърди, че от датата на настъпване на застрахователното събитие - 03.10.2022г. ответното застрахователно дружество е задължено да покрие имуществените и неимуществени вреди, причинени от увреждащия лек автомобил „марка „Мазда“, модел „323“ с рег.№ СА №01 48СХ.

Иска се от Съда да осъди ответника „ЗК Д.Б. Ж.т и З.“АД, да □ заплати сумата от 130 000лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди и сумата от 8 836, 39 лв., представляваща имуществени вреди, причинени при ПТП настъпило на 03.10.2022 г., ведно със законната лихва върху сумите, считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното плащане. Претендира се присъждане на разноски и адвокатско възнаграждение за производството на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА. Представя доказателства.Прави доказателствени искания.

В законния едномесечен срок по чл.131 ГПК ответникът „ЗК Д.Б. Ж.т и З.“АД е подал отговор на ИМ, с който по същество оспорва предявените искове за неимуществени и имуществени вреди по основание и размер.

Признава за установено съществуването на валидно застрахователно правоотношение по отношение собствеността и ползването на л. а. „Мазда 323“ с рег. № СА **** СХ, по силата на Застрахователна полица № BG*****, валидна към процесното произшествие. Признава, че ищцата е предявила застрахователна претенция на 04.11.2022г.

Оспорва представения Двустранен констативен протокол № 251/2022г. в частта относно причините и обстоятелствата за настъпване на удостовереното с него пътно произшествие.

Оспорва: наличието на протИ.правно и виновно поведение на водача на лекия автомобил; механизма на ПТП; причинно-следствената връзка между твърдените от ищцата вреди и поведение на сочения за делинквент водач ; твърдените вреди да са в резултат на ПТП.

Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищцата, като пешеходец. В тази насока навежда твърдение, че: Ищцата предприела пресичане на пътното платно извън пешеходната пътека /тип/зебра, в тъмната част на денонощието /сумрачно/, облечена с тъмни дрехи, като преди да предприемем пресичане на пътното платно не се е убедила за липсата и на други участници в движението и не е взела адекватни мерки за собствената си безопасност. Ищцата внезапно е изскочила на пътното платно за движение, пресичала е косо пътното платно, а не направо, като е попаднала в опасната зона за спиране на водача на автомобила . Сочи, че нарушенията от страна на ищцата се намират в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП и вредоносните последици от него, поради което и при евентуална доказаност на исковите претенции, следва да се редуцират

обезщетенията, като счита, че съпричиняването от нейна страна е минимум 50 процента.

Иска от съда да отхвърли предявените искове. С отговора представя доказателства и прави доказателствени искания. Иска присъждане на разноски по производството, включително и адвокатско или юрисконсултско възнаграждение.

С определение №82/13.02.2023г., постановено по настоящото дело, производството по делото е спряно до приключване на ДП №207/2022г. по описа на ОДМВР- В., пр.пр.№2642/2022г. по описа на РП-В..

С молба от 24.07.2023 г. ищцата е представила влязло в сила на 21.07.2023г. решение №265/06.07.2023г., постановено по н.о.х.д.. № 679/2023 г. по описа на РС-В., с което е установена вината на водача В. К. В..

С определение №418/07.08.2023г., постановено в открито съдебно заседание, производството по делото е възобновено.

По делото е приложено АНД № 679/2023 г. по описа на РС-В..

В.ският окръжен съд, като взе предвид постъпилата искова молба, становището на ответната по делото страна и съобразявайки всички данни по делото в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

По делото не е спорно между страните - датата и участниците в реализираното ПТП; за процесното ППС лек автомобил марка марка „Мазда“, модел „323“ с рег.№ СА **** СХ, лична собственост и управлявано от водача В. К. В., с което е причинено ПТП има сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с ответника „ЗАД Д.Б.: ЖИ.Т и З.“ АД, застрахователна полица BG*****, валидна до 20.07.2023г. и към датата на ПТП - 03.10.2022г.; ищцата е предявила застрахователна претенция пред ответното дружество на 04.11.2022г., което се признава от ответната страна с отговора на исковата молба.

По силата на застрахователния договор „Гражданска отговорност“, застрахователят покрива отговорността на застрахованите лица за причинените от тях неимуществени и имуществени вреди на трети лица, свързани с притежаването и използването на МПС.

Ищцата е спазила разпоредбата на чл.380 от КЗ, като е депозирала писмена претенция пред ответното застрахователно дружество за изплащане на претендираните обезщетения на 04.11.2022г., признато от ответника с ОИМ.

От приложеното АНД № 679/2023 г. на РС-В. се установява, че с влязло в сила на 21.07.2023г. решение №265/06.07.2023г., постановено по АНД № 679/2023 г. по описа на РС-В., обвиняемият В. К. В. с ЕГН: ***** е признат за виновен в това, че на 03.10.2022 г. в гр. В., обл. В., на ул. „Цар Иван Асен II“, в участък от пътя до блок №5 на ж.к. „Баба Тонка“, при управление на моторно превозно средство - лек автомобил марка „Мазда“, модел „323Ф“ с рег.№ СА **** СХ - лична собственост, движейки се със скорост от 59

км./ч., по ул. „Цар Иван Асен II“ в посока към кръстовището с бул. „Панония“, нарушил правилата за движение, визирани в ЗДвП, а именно: чл. 21, ал. 1 от ЗДвП - при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава следните стойности на скоростта в км/ч. - за кат. "В" - в населено място 50 км/ч.; чл. 116, ал. 1 от ЗДвП - водачът на ППС е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците; чл.5, ал.1 от ЗДвП - участник в движението по пътищата с поведението си не трябва да създава опасности за движението, не трябва да поставя в опасност жи.та и з.то на хората; чл.5, ал.2, т. 1 от ЗДвП - водачът на ППС е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението каквито са пешеходците; чл.20, ал.1 от ЗДвП - водач на ППС е длъжен да контролира непрекъснато ППС, което управлява; чл.20, ал.2 от ЗДвП - водач на ППС са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие.; Водачите на ППС са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението, вследствие на което ударил с предната част на автомобила пресичащата пътно платно на ул.„Цар Иван Асен II“ в посока от тротоара пред магазин „Иван Александров“ към отсрещния тротоар пешеходка Н. Ж. К., ЕГН: ***** от гр. В., ж.к. „Баба Тонка“ №5, вх.В, ет.2, ап.52, с което по непредпазливост □ причинил средна телесна повреда, изразяваща се в трайно затруднение на движението на десен долен крайник. В резултат на счупване на дясната подбедрица в долната трета и вътрешния глезен, трайно затруднение на движението на десен горен крайник в резултат на счупване на горния край на дясна раменна кост и трайно затруднение на движението на десен долен крайник в резултат на счупване на рамена на дясна срамна кост - престъпление по чл.343, ал.1, б. „б“ предложение второ, във вр.с чл.342, ал.1 от НК, във вр. с чл. 21, ал.1 , чл.116, ал. 1, чл.5, ал.1 и ал.2, т.1 и чл.20, ал.1 и ал.2 от ЗДвП, за което и на основание чл. 78а, ал.1 от НК съдът е освободил обвиняемия В. К. В. от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание „ГЛОБА“ в размер на 1500 лв.

Съобразно чл. 300 ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за съда, разглеждащ гражданско правните последици от конкретно деяние, но само относно това, дали то е извършено или отречено, дали е противноправно и дали деецът е виновен. Съдът като взе предвид утвърдената по реда на чл. 290 ГПК съдебна практика, включително и т. 15 от Тълкувателно Решение № 6/2012 г. от 06.11.2013 г. на ВКС, ОСГТК, съобразно които решението по чл. 78а НК, с което наказателният съд освобождава подсъдимия от наказателна отговорност и му налага административно наказание, е приравнено по значение на влязла в сила присъда, приема, че деянието, авторството, виновното поведение на водача В. К. В. и вида на телесните увреждания на ищцата са установени в настоящия процес с влязлото в сила на 21.07.2023г. решение №265/06.07.2023г., постановено по АНД № 679/2023 г. по описа на РС-В..

По делото е назначена и приета съдебна-автотехническа експертиза /CATE/, неоспорена от страните, която съдът кредитира, като компетентно изготвени и обоснована с доказателствения материал по делото.

Съгласно заключението процесното ПТП е настъпило около 17:00 часа на 03.10.2022 г. при ясно и слънчево време, като към часа на произшествието уличното осветление е било изключено поради светлото време.

Вещото лице е констатирало, че пътя на мястото на ПТП е прав и хоризонтален, като липсва надлъжна пътна маркировка. Налична е постоянна напречната пътна маркировка М 8.1 тип „Зебра“, добре видима в края, но заличена (избледняла) към средата на платното за движение. Тя не е сигнализирана с пътен знак Д 17 „Пешеходна пътека“. Вертикална пътна сигнализация липсва.

Мястото на удара, от техническа гледна точка определя - на около 6,50 метра преди пешеходната пътека по дължина на платното за движение и на около 5,30 м. в ляво от десният ръб на платното за движение на ППС по ул. "Цар Иван Асен II" .

Към момента на удара пострадалата се е движела, пресичала е косо платното за движение по ул. "Цар Иван Асен II" в северозападна посока, от ляво - на дясно пред автомобила. Първоначалният контакт е бил между дясната странична част на пешеходката в областта на дясна подбедрица и предната чална част на автомобила в областта на предна броня.

Вещото лице е посочило следната траектория на пешеходката Н. К.: излизайки от магазина същата, пресякла левия тротоар, слязла на платното за движение на ул. "Цар Иван Асен II" и предприела неговото пресичане в северозападна посока, под ъгъл от около 70° спрямо оста на пътя. Преминала цяла лява пътна лента, навлязла в дясната - тази по която се е движел лекият автомобил, и след около 1,20 метра е била блъсната от него. Експертът посочва, че след като пострадалата извървяла 9,80 метра по платното за движение, в момент, когато се е намирала на 5,30 метра от насрещния тротоар и на 6,50 метра преди пешеходната пътека, пешеходката е получила т. н. „Бампер удар“, т. е. удар под центъра на тежест на тялото в дясната подбедрица от предната средна част на бронята на автомобила. Пояснява, че при този удар тялото мигновено, в рамките на 0,1 сек приема скоростта на автомобила във вид на удар, като вследствие вертикалния въртящ момент се получава завъртане на тялото обратно на часовниковата стрелка и удар между капака на автомобила и предната част на таза на пострадалата, като капака получава хлътване, а тялото - увреждане в тази си част. От комбинираното действие на кинетичните сили от постъпателното действие на автомобила и инерционните на тялото, същото се придвижва по предния капак и се удря в челното стъкло, като го чупи в основата с дясното рамо и лакът, като получава съответните травми.

След привеждане на автомобила в режим на аварийно спиране, инерционната сила си променя посоката и тялото на пострадалата се придвижва чрез плъзгане по предния капак

обратно напред. След установяване на автомобила в покой, тялото на пешеходката изпада и се установява в покой на около 1,50 м. пред автомобила.

Съгласно т.5 от експертизата, разрешената скорост на местопроизшествието към датата на ПТП е била 50 км/час. Скоростта на движение на лекия автомобил в момента на удара е била равна на 32 км/час., като в определен, по-ранен момент, непосредствено преди удара е възможно скоростта да е била около 50 км/час.

Обобщава, че реалната скорост е била по-ниска, или най-много равна на максимално разрешената, следователно скоростта не е в причинна връзка с настъпилото произшествие.

Експертът определя скоростта на движение на пострадалата - 2,4 км/ч (0,67 м/с), при движение на бавен ход, с оглед възрастта ѝ /80г./ и по данните от наказателното дело.

Дължината на опасната зона за спиране на лекия автомобил при движението му с определената скорост от 32 км/ч в условията на произшествието е приблизително 33,52 ~ 34 метра.

От заключението на т.9 от експертизата се установява, че в конкретната пътнотранспортна обстановка пешеходката е била извън опасната зона за спиране на лекия автомобили и водачът е имал техническа възможност да спре автомобила преди мястото на удара, т.е да избегне удара. Това заключение вещото лице обосновава с разстоянието от предната част на лекия автомобили до мястото на удара в момента, в който водачът му е имал техническа възможност да види и възприеме опасността е бил на около 40 метра, а дължината на опасната зона за спиране на лекия автомобили, при движение с определената скорост от 32 км/ч, в конкретните условия на произшествието е била около 34 метра.

В конкретния случай цветът на дрехите не е в причинна връзка с настъпилото ПТП. От приложеното АНД№679/2023г. на ВОС вещото лице е констатирало, че пострадалата е била облечена с бежово палто и тъмни панталони, а ПТП е настъпило на дневна светлина при слънчево и ясно времето.

Видимостта на водача в надлъжна посока е била ограничена директно от спуснатия сенник и силно греещото под нисък ъгъл слънце, като към този час и сезон ъгъла на слънцето спрямо хоризонта е бил около 24 - 25°.

Съгласно експертизата, причините за настъпване на произшествието от техническа гледна точка е поведението и на двамата участници, като:

В случая водача на лекия автомобил не е изпълнил вмененото му от ЗДвП задължение да контролира непрекъснато автомобила който управлява, като при избиране скоростта на движението да се съобрази с атмосферните условия, с конкретните условия на видимост, да бъдат в състояние да спре пред всяко предвидимо препятствие. Бил е длъжен да намали скоростта и в случай на необходимост да спре, когато е бил заслепен от слънцето. Трябвало е да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението, каквито са пешеходците и с поведението си да не създава опасности и пречки за движението, да не поставя в опасност жИ.та и З.то на хората и да причинява имуществени вреди.

Пострадалата, като пешеходец с поведението си също е създала предпоставки за настъпване на произшествието, тъй като не е пресякла платното на сигнализираната пешеходна пътека, намираща се в близост до мястото на инцидента, където предимството на пешеходеца е абсолютно. Пресичайки платното за движение на различно от пешеходна пътека място, пострадалата като участник в движението е трябвало да изчака автомобила да премине, след което да навлезе в неговата лента за движение.

Във връзка с установяване на претърпените от пострадалата/ищцата/ телесни увреждания в хода на делото е допусната и приета съдебно-медицинска експертиза /СМЕ/, неоспорена от страните, която съдът цени, като обективна и компетентно изготвена, кореспондираща с приложените писмени доказателства.

Видно от заключението на СМЕ на Д-р И. К. и от приложените с ИМ писмени доказателства, е че вследствие на инцидента ищцата/пострадалата/ Н. К. е получила следните телесни увреждания : счупване на горния край на дясна раменна кост, счупване на горно и долно рамо на десен пубис, мултифрагментна фрактура на дясна подбедрица. Уврежданията, като съвкупност вещото лице определя, като съчетана травма- десен горен крайник, таз и десен долен крайник. Получените увреждания са в причинно-следствена връзка с ПТП. На ищцата е причинено трайно ограничение на движенията на десния горен крайник, снагата и десния долен крайник, болки и страдания.

В хронологичен порядък ищцата е провела следното лечение: Първоначална диагностика и първа помощ □ е била оказана в Спешен Център на МБАЛ В.. Поради тежкото общо състояние и придружаващи заболявания - Захарен диабет и други, пострадалата е насочена за лечение в УМБАЛСМ „П.“ С.. След съответно диагностично прецеизиране и пред оперативна подготовка са извършени две оперативни интервенции: 1. На 07.10.2022 г. Кръвна репозиция с метална остеосинтеза на фрактурата на подбедрицата.

2. На 13.10.2022г. открито наместване на фрактурата на десен хумерус с вътрешна фиксация, като освен металния имплант е поставен и интрамедуларен замразен фибуларен алографт. По време на болничния престоя е проведено лечение с обезболяващи, антибиотично лечение и антикоагулантна профилактика. Ищцата е изписана на 19.10.2022 год. с подобрене и указания за домашно лечение и контролни прегледи.

Поради персистиращи оплаквания от отоци и болки в дясно рамо и мишница, коляното, затруднени движения и невъзможна самостоятелна походка ищцата постъпила в МБПЛР“С.“ в отделение по Физикална и Рехабилитационна медицина. Преценката при постъпване е ограничение на движенията в оперираните крайници, невъзможна самостоятелна походка и дори развити декубитални рани на петата, представляващи ограничен рехабилитационен потенциал. Провела лечение от 19.10.2022 год. до 31.01.2023 год. Изписана с подобрене.

През настоящата година провела двукратно болнично лечение по повод придружаващите заболявания.

При извършения личен преглед на 27.10.2023 год. вещото лице е установило следното обективно състояние на ищцата: Дясно рамо - оперативен цикатрикс зарастнал първично. Ограничени обем на движение в дясна раменна става за абдукция, флексия и екстензия.

Дясно коляно - оточно . Обем на движение възможен до 90 гр.

Дясна подбедрица и глезенна стави оперативни цикатрикси зарастнали първично. Ходилото е в планто флексия. Не осъществява моноподаден стоеж. Не осъществява дорзо флексия, което говори за увреждане на перонеалния нерв, което е установено и упоменато при първото постъпване в клиниката за рехабилитация. Налице е типичната „стелажна“ походка с десния долен крайник. Нестабилна биподаден стоеж. Самостоятелна походка възможна с помощни средства- проходилка и две патерици с чужда помощ на къси разстояния.

Видно от заключението проведеното лечение при ищцата е било адекватно и своевременно. Провеждането на контролни прегледи и рехабилитационни мероприятия е било наложително. Провеждана е активна рехабилитация. Пострадалата не е напълно възстановена, заради проблема с увредата на перонеалния нерв на дясна подбедрица, възстановяването на който е почти невъзможно.

При разпита в о.с.з. на 15.11.2023 г. вещото лице пояснява, че прегледа извършил в дома на ищцата, поради тежките □ травми. Посочва, че може да се изправи с две помощни средства, придържана от близките и може да направи две-три четири крачки в рамките на дома. „Стелажна“ походка в десния долен крайник при ищцата се изразява в невъзможност да се изправи ходилото на този крак на 90 градуса. Ходилото виси поради повредения нерв, който отговаря за това движение. Д-р К. счита, че този нерв е увреден от раздробената фрактура. Теоретична възможност да се оправи посочва, че е в рамките на 0,2% по отношение на този нерв, затова в заключението е посочил „почти невъзможно е“, защото теоретично е така. Пир това състояние на ходилото експертът изказва съмнение относно възможността за подобрене и напълно изключва възможността за пълно възстановяване.

В случая Диабетът при ищцата се явява тежък фон и повишава риска от появата на декубиталните рани и трудното им зарастване. Към момента на прегледа декубиталните рани при ищцата са заз.ли и не е имала такива.

От приетите по делото писмени доказателства, приложени към исковата молба и до предявяване на иска за имуществени вреди, се установява, че за лечението на получените травми от процесното ПТП ищцата е направил следните разходи:

Фактура №7**** от 11.10.2022г., и касов бон към същата се е наложило за операцията в УМБАЛСМ „П.” - гр.С. да закупи заключваща плака за дистална фибула на стойност **1 683** /хиляда шестстотин осемдесет и три/ лева; фактура №7000045085 от 18.10.2022г., да закупи заключваща титаниева плака за проксимален хумус комплект на стойност **1920** /хиляда деветстотин и двадесет лева/; по два фискални бона от 18.10.2022г. за

шампоан за измиване и памперси на обща стойност **36,30** лева; по фактура 0400024262 от 19.10.2022г. за антигенен тест, сумата от **10,00** лева; по фактура от 19.10.2022г., сумата от **100,00** лева за линейка; по фактура и касов бон към нея на МБАЛ „С.“ ЕООД сумата в размер на **1750, 00** лева; по фактура от 22.10.2022г. и касов бон към нея за закупуване на цикатридина сумата от **21,41 лева**; по фактура №...00001889 от 22.10.2022г. и касов бон към нея за памперси сумата от **26,00** лева; по фактура №10000001739 от 25.10.2022г. и касов бон към нея за памперси сумата **от 25,90 лева**; по фактура №10000001748 от 29.10.2022г. и касов бон към нея за памперси и кърпи за сумата **от 18,00** лева; по фактура №10000001755 от 01.11.2022г. и касов бон към нея за неоглим сумата от **10,50** лева; по фактура №10000001757 от 02.11.2022г. и касов бон към нея за клексан - инжекции сумата от **133,80** лева; по фактура №10000001758 от 02.11.2022г. и касов бон към нея за кърпи сумата от **17,14** лева и по фактура №00000012998 от 08.11.2022г. и касов бон към нея на МБАЛ „С.“ ЕООД сумата в размер на **2900** лева/две хиляди и деветстотин лева/ за болничен престой в лечебното заведение по представения договор от 08.11.2022г. за предоставяне на услуги незаплатени от НЕЗОК.

Или общо от представените писмени доказателства се установява, че за лечението си на травмите от процесното ПТП ищцата е направила общо разходи на стойност **8652.05 лв./осем хиляди шестстотин петдесет и два лева и пет стотинки/**.

За претърпените от ищцата неимуществени вреди са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетели.

Свидетелят И.В.С. – зет на ищцата заявява, че видял ищцата в спешния център на МБАЛ“Св.Петка“-В.. Същата била в тежко състояние. Посочва, че почти през цялото време е била в безсъзнание. Имала много силни болки, плачела, като на моменти била неконтактна. От болницата отпуснали линейка и я транспортирали до болница „П.“-С., където била оперирана два пъти. След това я преместили в клиника по рехабилитация „С.“, където се лекувала три месеца. Посещавали я всяка седмица. Въпреки усИ.та на рехабилитаторите възстановяването протичало много трудно, като за трита месеца изобщо не е ставала от леглото, всичко се правело на легло. Заявява, че сега е трудно подвижна. Можела да отиде до тоалетна с проходилка. Не може да излезе навън, за да се разходи. Преди инцидента не е имала проблеми, сама се справяла с всичко - излизала из града, готвела, обслужвала се сама. Свидетелят и съпругата му-дъщерята на ищцата ходят всеки ден, а храната се доставя от патронаж. Заплатили цялото лечение, за операциите в „П.“ и рехабилитацията в „С.“. В „П.“ в отделението по септична хирургия била извършена и операцията на хематом. Заплатили всички разходи за лечението в болница „П.“ и „С.“. Посочва, че в „П.“ на ищцата била извършена и операция на хематом, в отделението по септична хирургия. Възстановяването и лечението продължава и понастоящем, за което извършват разходи, като посочва, че към момента заради оперирания хематом заплащат на сестра за смяна на превръзките.

Свидетелката Ж.К.С. - дъщеря на ищцата посочва, че майка ☐ е бивша учителка.

Видяла същата в линейката на мястото на ПТП. Била в тежко състояние – изпитвала силни болки, десният крак бил обърнат на обратно в глезена, но я разпознала. Имала хематом и на левия крак в коляното, оплаквала се от болки в рамото, изпитвала задух. В болницата била непрекъснато на системи и болкоуспокояващи в безпомощно състояние – обездвижена. След тримесечен престой в рехабилитационна клиника, успели да я възстановят до нИ. - изправяне в леглото. Впоследствие от горещините получила възпаление на хематом, за което била на 8-дневно болнично лечение в „Септична хирургия“ в „П.“ и оперирана. Сочи, че към момента ищцата може да се изправя в леглото и да се храни самостоятелно, рухнала психически – унила и неразговорлива, а преди това била по-общителна. Осъзнава тежкото си състояние и ангажирането на свидетелите с ежедневно обгрижване, което допълнително я затормозявало. Заплатили лечението. Посочва, че от около два месеца заплащат и на медицинската сестра за смяна на превръзката на крака, имала декубитални рани. Продължава с рехабилитацията в домашни условия, която не е прекъсвана след клиниката по рехабилитация, като ежедневно подпомагат ищцата да прави упражнения. И в момента изпитвала болки. Приема болкоуспокояващи по предписание на лекар, особено сега за раната, която не може да зарасне. Сочи, че ищцата живеела сама преди и след инцидента. Свидетелката и съпругът –свид.И.С. се грижат за нея, като ходят при ищцата по два пъти на ден. Същата е на памперси, а веднъж в седмицата ползва банята. Храната се доставяла от домашен социален патронаж. Посочва, че преди инцидента била напълно самостоятелна, живеела и се обслужвала сама.

Свидетелката В.К.Б. - дъщеря на ищцата посочва, че живее в гр.С. и ежедневно я посещавала в болница „П.“ от 4 до 19.10.2022г. Преди инцидента ищцата била напълно самостоятелна –обслужвала се сама, посрещала ги, готвела, пазарувала, можела да изминава около 3 км. на ден. Сочи, че след инцидента била с изключително силни болки на болкоуспокояващи и напълно безпомощна. Настъпили усложнения – повишаване на кръвното налягане и кръвната захар. След лечението в Клиника за следоперативна рехабилитация „С.“ около 5 месеца свидетелката се грижела за ищцата в гр.С.. Посочва, че била коренно различна - плачела, имала неспокоен сън, стенела и охкала. При всяко обръщане изпитвала болки, не можела да се изправя без чужда помощ, била на памперси. Два-три дена след това получила хипогликемичен шок, изпадна в кома и по спешност я транспортирали в „Александровска“ болница в спешното отделение. Лекарите обяснили на свидетелката, че това усложнение било вследствие на залежаването и терапията при лечението на счупваният. Получила и последващ хипогликемичния шок и била приета на лечение в ендокринологията на МВР болница, което продължило 10 дни. Свидетелката провеждала домашната рехабилитация на ищцата, която била дълга и продължителна, т.к. нямала възможност да плаща на частни рехабилитатори, а не се поемала от „Здравна каса“. В рамките на 5 месеца, достигнала до нИ. сама да сяда на подвижната тоалетна до леглото и сама с проходилка да стига до масата да се храни.

Свидетелят С.С.Ц.. посочва, че е колега на свид. И.С. –зет на ищцата. В деня на ПТП

със свид.Спасов отишли на мястото на инцидента, а впоследствие и в болницата в гр.В.. Видял ищцата, която била със затворени очи и само охкаше. Направило му впечатление десният глезен, който бил обърнат на обратно на деветдесет градуса. Сочил, че е виждал ищцата и преди инцидента, която описва като жизнена за годините си жена. Не е виждал ищцата след това. Не знае дали контактува с друг, освен с децата си и зет си.

Във връзка с оспорването от ответното дружество на механизма на ПТП и въведеното възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалата ищца по делото са разпитани свидетелите В. К. В. – водач на процесното ППС, с което е настъпило ПТП, и М. А. В..

Свидетелят В. К. В. - водач на процесното ППС с което е настъпило ПТП заявява, че преди настъпване на ПТП бил заслепен от слънцето, не видял пешеходеца-ищцата и я блъснал. Същата не била на пешеходна пътека. Видял я след като я блъснал. Не си спомнял с каква скорост е управлявал автомобила, но е бил на 3-та предавка, предполага, че бил с около 50 км/ч. Не помни с какви дрехи е била облечена ищцата. След удара спрял, отишъл до ищцата и се обадил на тел.112. Сочил, че пешеходката се ударила в средата на предното стъкло и паднала надясно. На посочения му фотоалбум снимка №2 заявява, че пред кофите за боклук, зад колата така, както е ситуирана на снимката, е настъпил удара с пострадалата. Ударът е бил преди пешеходната пътека.

На снимка №4 колата му е заснета на пешеходната пътека, което е след удара. Не може да определи точно колко метра преди пешеходната пътека е настъпил удара. Заявява, че натиснал спирачки след като блъснал ищцата, като изобщо не я е видял преди това.

Свидетелката М. А. В. - очевидец на ПТП заявява, че била в магазина на „Баба Тонка“. Видяла ищцата, че излиза от магазина, слиза от тротоара долу на платното и след това нямала видимост. Посочва, че ищцата тръгнала да пресича. На няколко метра от пешеходната пътека имало кофи за отпадъци и зелени храсти и не виждала, само чула удар. Всички станали и видели, че ищцата била на платното. Свидетелката изтичала, отишла при ищцата. Сочил, че ищцата била адекватна, говорила с нея. След удара посочва, че ищцата била на пешеходната пътека. Не е чула звуков сигнал от клаксон.

Съдът кредитира свидетелските показания на разпитаните по делото свидетели, същите са последователни и логични и кореспондират на писмените доказателства по делото.

При тези данни ВОС достига до следните изводи:

От правна страна предявените иски за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени и имуществени вреди, съдът квалифицира по чл. 432, ал.1 от КЗ във връзка с чл. 45 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД.

На първо място така предявените иски са процесуално допустими.

Между страните не е спорно, че ищцата на 04.11.2022г. е предявила извънсъдебна претенция пред ответното дружество, съгласно чл.380 КЗ, признато обстоятелство от ответната страна с отговора на исковата молба. Законоустановения тримесечен срок по чл. 496, ал.1 от КЗ за произнасяне на ответното застрахователно дружество е изтекъл на 05.02.2023 г., т.е. след депозиране на исковата молба в съда. Доколкото депозираният ОИМ от ответника е след този срок и същият не се е произнесъл по застрахователната претенция на ищцата, а оспорва по основание и размер предявените искове, то предполага предявяване на претенциите на ищцата по съдебен ред, поради което исковете се явяват допустими и подлежат на разглеждане по същество.

По същество на предявените искове.

Отговорността на застрахователя е функционално обусловена и по правило тъждествена по обем с отговорността на делинквента. За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка „Гражданска отговорност“, между прекия причинител на вредата и застрахователя. Наред с това следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увреждения за обезщетяване на причинените вреди.

Съгласно разпоредбата на чл. 432, ал. 1 от КЗ увредените лица имат право да претендират обезщетение за понесените вреди направо от застрахователя по застраховката "гражданска отговорност". Основателността на прекия иск предполага установяване при условията на пълно и главно доказване в процеса на следните факти: 1. / настъпилото ПТП и неговия механизъм, 2. / протИ.правното поведение на виновния водач, 3. / претърпените неимуществени и имуществени вреди, 4. / наличието на пряка причинна връзка между вредите и настъпилото ПТП, 5. / ответникът да е застраховател на гражданската отговорност на причинИ. произшествието водач. Вината съгласно установената с нормата на чл. 45, ал. 2 ЗЗД законова презумпция се предполага.

Безспорно с обсъдените по-горе писмени доказателства, както и с неоспорените от страните заключения на САТЕ и СМЕ и от влязлото в сила на 21.07.2023г. решение №265/06.07.2023г., постановено по АНД № 679/2023 г. по описа на РС-В. се установяват елементите на непозволеното увреждане, а именно: деяние, виновно и протИ.правно, както и установена вреда-причинени телесни увреждания на ищцата и извършени разходи за лечение на тези увреждания.

По силата на сключения договор, застрахователят се задължава да покрие в границите на застрахователната сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. Фактът на тяхното настъпване, вината на причинителя, както и обстоятелството, че те са в резултат от покрит риск по застраховката "Гражданска отговорност", са безспорно установени.

Предвид изложеното, спорът между страните се концентрира до размера на справедливото обезщетение за причинените на ищцата неимуществени и имуществени вреди, както и по отношение на наличието на принос от страна на ищцата за настъпване на вредоносния резултат.

По възражението за съпричиняване по чл.51, ал.2 ЗЗД.

В конкретния случай, ответникът своевременно с писмения отговор е направил възражение за съпричиняване, от страна на ищцата в размер на минимум 50%, като е предприела пресичане на пътното платно внезапно и на косо, извън пешеходната пътека /тип/зебра, в тъмната част на денонощието /сумрачно/, облечена с тъмни дрехи, като преди да предприемем пресичане на пътното платно не се е убедила за липсата и на други участници в движението, т.е в нарушение на чл.113, ал.1, т.1 и 2 от ЗДвП и на чл.114, ал.1 от ЗДвП.

Тълкуването на нормата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД налага разбирането, че за да е налице вина на участник в пътното движение и принос на увредения към щетата, е необходимо не само извършваните от последния действия да нарушават предписаните от ЗДвП и ППЗДвП правила за поведение, но и нарушенията да са в пряка причинна връзка с настъпващия вредоносен резултат, т. е. последният да е тяхно следствие. В този смисъл е трайната практика на ВКС, постановена по реда на чл. 290 ГПК - напр. решение № 206/12.03.2010 г. по т. д. № 35/2009 г., II на ВКС, решение № 18/17.09.2018 г. по гр. д. № 60304/2016 г. на IV г. о. Обективният характер на съпричиняването е признат изрично от Върховния съд в ППВС № 17/1963 г. - т. 7, което има характер на задължителна съдебна практика по смисъла на чл. 280, ал. 1, т. 1 ГПК. С цитираното постановление Пленумът на Върховния съд е приел със задължителна за съдилищата в Р.Б. сила, че обезщетението за вреди от непозволено увреждане се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване, като се преценява единствено наличието на причинна връзка между поведението му и настъпващия вредоносен резултат.

Определянето на степента на съпричиняване предполага съпоставяне на поведението на увредения с това на делинквента и отчитане тежестта на допуснатите от всеки нарушения, довели до настъпване на вредоносния резултат, за да бъде установен действителният обем, в който всеки от тях е допринесъл за настъпването на вредите.

Съгласно заключението на автотехническата експертиза причините за настъпване на ПТП от техническа гледна точка е поведението и на двамата участници.

Процесното ПТП е настъпило в населено място, при ясно и слънчево време, на прав хоризонтален участък, ищцата е била облечена с бежово палто, т.е и водача и ищцата са имали видимост и възможност да се възприемат своевременно, като участници в движението. Позволената скорост за участъка е 50 км.ч. Мястото на удара между водача и ищцата е настъпил на 6.50м преди пешеходна пътека тип „Зебра“ обозначена с постоянна

пътна маркировка по дължина на платното за движение и на около 5.30м. вляво от десния ръб на платното. Пътното платно е с ширина 14,50м. с две ленти, без надлъжна маркировка и с двупосочно движение. В случая водачът на моторното превозно средство е бил длъжен да очаква възникване на опасност на пътя съобразно конкретната пътна обстановка, в предвид, че е приближавал пешеходна пътека. Водачът В. е бил длъжен да шофира с повишено внимание и със скорост позволяваща му спиране пред всяко препятствие, което не е сторил поради което и е санкциониран с приложеното решение на наказателния съд. От показанията на водача В., дадени пред настоящата инстанция, се доказва, че той по никакъв начин не е възприел ищцата, доколкото заявява, че преди настъпване на ПТП бил заслепен от слънцето, не видял пешеходеца-ищцата и я блъснал. Видял я след като я блъснал. Следователно от поведението на водача, извода е че причината за настъпване на удара на ищцата/пешеходеца/ е невъзприемането от страна на водача на лекия автомобил, като опасност ищцата/пешеходеца/ на пътното платно.

От приложеното решение на наказателния съд и САТЕ се доказва, че водачът В. не е изпълнил вмененото му от ЗДвП задължение да контролира непрекъснато автомобила който управлява, като при избиране скоростта на движението да се съобрази с атмосферните условия, с конкретните условия на видимост, да бъдат в състояние да спре пред всяко предвидимо препятствие. Бил е длъжен да намали скоростта и в случай на необходимост да спре, когато е бил заслепен от слънцето. Трябвало е да бъде внимателен и предпазлив към уязвимите участници в движението, каквито са пешеходците и с поведението си не е трябвало да създава опасности и пречки за движението, да не поставя в опасност жИ.та и З.то на хората и да причинява имуществени вреди.

От заключението на т.9 на САТЕ се доказва, че в конкретната пътнотранспортна обстановка ищцата/пешеходката/ е била извън опасната зона за спиране на лекия автомобили и водачът е имал техническа възможност да види и възприеме опасността когато е била на около 40м и да спре автомобила преди мястото на удара.

Настоящият състав намира за доказано по делото, че с поведението си ищцата, като пешеходец, също е създавала предпоставки за настъпване на произшествието, нарушавайки изискването на чл.113, ал.1, т.1 и т.2 ЗДвП, доколкото не е пресякла платното на наличната пешеходна пътека, намираща се в близост до мястото на инцидента, където предимството □ е било абсолютно.

В конкретния случай ищцата със собствените си действия е допринесъл за настъпването на вредоносния резултат. В тази връзка, съдът възприема извода, направен, като заключение на експерта в САТЕ, че и двамата участници са имали техническа възможност взаимно да се възприемат като опасност от ПТП на достатъчно разстояние, и всеки един от тях е могъл да преустанови движението си и да предотврати възникване на произшествието. Вината на водача е категорично установена, но се установява, и че ищцата е направила погрешна преценка, че може да пресече пътното платно извън обхвата на пешеходната пътека, и то косо, преди приближаващия лек автомобил да премине.

При съпоставяне на поведението на пострадалата ищца, която пресякла на 6.50м. от

пешеходната пътека и това на водача на лекия автомобил, допуснал нарушаване на правилата за движение по пътищата, установено с решението на наказателния съд по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, чл. 116, ал. 1 от ЗДвП, чл. 5, ал. 1 и ал. 2, т. 1 от ЗДвП, и чл. 20, ал. 1 ЗДвП с оглед неосъществения непрекъснато контролиране на управляваното МПС, избраната скоростта на движение се налага извод за съществен принос на водача за настъпване на самото произшествие, а оттам и за причинените на ищцата увреждания. Отчитайки възложената на водачите на превозни средства завишена отговорност за опазване на най-уязвимите участници в движението – пешеходците /чл. 5, ал. 2, т. 1 ЗДвП/, поради което и изискванията към същите са по – големи, съдът приема, че приносът на ищцата/пострадалата/ за настъпилите вследствие на процесното ПТП вреди е значително по-малък, който определя на 10 %.

Въведеното възражение за съпричиняване от страна на ищцата, поради нарушаване на забраната за пешеходците да навлизат внезапно на платното за движение, въведена в чл. 114, ал. 1 от ЗДвП, съдът приема за недоказано от страна на ответника. Съгласно САТЕ водачът В. е имал техническа възможност да види ищцата от 40м. преди удара, като от предприемането на пресичането на пътното платно и до настъпване на удара е извървяла 9,80 метра по платното за движение, което не е внезапно навлизане на пътното платно, при така установената траектория на движение на ищцата, а именно: излизайки от магазина, пресякла левия тротоар, слязла на платното за движение на ул. "Цар Иван Асен II" и предприела неговото пресичане в северозападна посока, под ъгъл от около 70° спрямо оста на пътя. Преминала цяла лява пътна лента, навлязла в дясната - тази по която се е движел лекият автомобил, и след около 1,20 метра е била блъсната от него.

По отношение на размера на предявения иск за неимуществени вреди:

При определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди съдът се ръководи от принципите на справедливостта и от своето вътрешно убеждение. Неимуществените вреди, макар да имат стойностен еквивалент, са в сферата на субективните преживявания на пострадалия, затова за тяхното определяне имат значение различни обстоятелства.

Съобразно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД и за да се реализира справедлив възмездяване на претърпени от деликт болки и страдания, е необходимо да се отчете действителният размер на моралните вреди, като се съобразят характерът и тежестта на уврежданията, интензитетът, степента, продължителността на болките и страданията, дали същите продължават или са приключили, както и икономическата конюнктура в страната и общественото възприемане на критерия за "справедливост" на съответния етап от развитие на обществото в държавата във връзка с нормативно определените лимити по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Претърпените от ищцата неимуществени вреди съдът определя в размер на сумата от 90 000 лв./деветдесет хиляди лева/, която сума следва да бъде намалена на основание чл.51, ал. 2 ЗЗД с размера на приетото съпричиняване от 10 % или със сумата от 9000 лв./девет хиляди лева/. С оглед на което предявеният иск за неимуществени вреди ще следва да бъде уважен за сумата от 81 000 лв. и отхвърлен за разликата над 81 000 лв. до сумата от 130000 лв./сто и тридесет хиляди лева/, като неоснователен.

При определяне на този размер съдът съобразява обстоятелството, че вследствие на претърпяното ПТП ищцата е претърпяла множество телесни увреждания - счупване на горния край на дясна раменна кост, счупване на горно и долно рамо на десен пубис, мултифрагментна фрактура на дясна подбедрица, т.е. налице е съчетана травма- десен горен крайник, таз и десен долен крайник, които са причинили болки и страдания, като травматичните увреждания са довели до трайно ограничение на движенията на десния горен крайник, снагата и десния долен крайник за период около 6-7 месеца. При определяне на горния размер на застрахователното обезщетение, съдът съобразява, че ищцата е на 81 години, че вследствие травмите и двете оперативни интервенции е търпяла интензивни болки и страдания, била е напълно обездвижена, а впоследствие със значителни трудности в придвижването, битови неудобства и нужда от чужда помощ и помощни средства за придвижване. Въпреки предприетото интензивно лечение и продължителен рехабилитационен период - около три месеца в болнично заведение, продължило и в домашна среда след една година и четири месеца след инцидента ищцата не е възстановена, не е самостоятелна – ползва чужда помощ и помощни средства и търпи битови неудобства. Видно от СМЕ, понастоящем при ищцата са налични ограничен обем на движение в дясна раменна става за абдукция, флексия и екстензия. Оточно дясно коляно с възможен обем на движение до 90 гр, придвижва се с помощни средства-проходилка и патерици в рамките на дома.

Съдът съобрази и установените по делото остатъчните последици от уврежданията - увреждане на перонеалния нерв на дясна подбедрица възстановяването на който е почти невъзможно, доколкото вещото лице д-р К., изготвил СМЕ при разпита в о.с.з. посочва, че теоретична възможност да се оправи перонеалния нерв е в рамките на 0,2%, т.е. не се очаква пълно възстановяване на тази увреда.

Искът за имуществени вреди е доказан, съобразно представените и обсъдени по-горе писмени доказателства и следва да бъде уважен в размер от 8652.05 лв./осем хиляди шестстотин петдесет и два лева и пет стотинки/ и отхвърлен за разликата над 8652.05 лв. до сумата от 8836.39лв., като неоснователен.

По отношение на претенция за присъждане на законна лихва за забава върху

обезщетенията за имуществени и неимуществени вреди, считано от завеждане на исковата молба в съда - от 16.11.2022г., съдът намира за основателна, поради следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 429, ал. 2, т. 2, във вр. с ал. 3 КЗ в застрахователното обезщетение, дължимо по застраховката "гражданска отговорност" се включват в рамките на застрахователната сума (лимита на отговорност) и лихвите за забава на застрахования, за които той отговаря пред увреденото лице, считано от най ранната дата на уведомяване на застрахователя за настъпването на застрахователното събитие било от застрахования, било от увредения, вкл. и чрез предявяване от последния на застрахователна претенция.

Съгласно разпоредбата на чл. 493, ал. 1, т. 5 КЗ застрахователното покритие по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите включва (застрахователят покрива) и лихвите по чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 494, т. 10 КЗ, лихвите по чл. 429, ал. 2 КЗ при спазване на условията на чл. 429, ал. 3 КЗ не са изключени от застрахователното покритие по ЗЗГОА, от дължимото от застрахователя по тази задължителна застраховка обезщетение на увредените лица.

В случая ищцата е предявила писмена застрахователна претенция пред ответника на 04.11.2022г., но доколкото е отправила искане до съда за присъждане на законна лихва върху обезщетенията, счита от по-късна дата - от депозиране на исковата молба в съда на 16.11.2022г., то законната лихва следва да се присъди от 16.11.2022г. – датата на исковата молба.

По разноските в процеса:

При този изход на делото разноси се дължат на двете страни съобразно уважената и отхвърлената част от исковете.

С определение №428/05.12.2022г. ищцата е освободена от внасяне на държавна такса в производството, както и от разноси на основание чл. 83, ал.1, т.4 от ГПК, поради което не ѝ се присъждат такива.

Видно от приложения договор за правна помощ от 20.10.2022 г. адвокат К. А. Г. от АК-В. е осъществявал безплатна правна помощ на ищцата, поради което и на основание чл. 38, ал.2 от Закона за адвокатурата ответникът ще следва да бъде осъден да заплати на адвокат К. А. Г. възнаграждение, определено по реда на чл. 7, ал.2, т.5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Изчислено по горния начин и при материален интерес от 89652.05 лв., съобразно уважената част от исковете, минималното адвокатско възнаграждение възлиза на сумата от 8 295.20лв.

Ответникът е направил разноски в размер на 860 лв. за депозит вещи лица и свидетел, както и юрисконсултско възнаграждение в размер на 360 лв., определено по реда на чл. 78, ал.8 ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал.2 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

При това положение ответникът е направил общо разноски в размер на 1220 лв., от която сума ищцата ще следва да бъде осъдена да заплати на ответника на основание чл. 78, ал.3 от ГПК разноски в размер на 432,20 лв., съобразно отхвърлената част от исковете /49184,34лв./.

На основание чл. 78, ал.6 от ГПК ответникът ще следва да бъде осъден да заплати по сметка на Окръжен съд - В. държавна такса в размер на 3586,08 лв., съобразно уважената част от исковете.

Водим от горното, В.ски окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗАД Д.Б.: ЖИ.т и З.”АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. С., район Изгрев, ж.к.“Дианабад“, бул. “Д-р Г.М.Димитров“ №1 да заплати на основание чл. 432, ал.1 от КЗ, във връзка с чл. 45 от ЗЗД и на основание чл. 86, ал.1 от ЗЗД на Н. Ж. К. с ЕГН:***** и съдебен адрес: гр.В., ул. „Цар Александър II”, №3, ет.3, офис 35.

сумата в размер на 81 000 лв. /осемдесет и една хиляди лева/, представляваща застрахователно обезщетение за претърпените неимуществени вреди-болки и страдания от причинените □ телесни увреждания, получени в причинно следствена връзка с ПТП, настъпило на 03.10.2022 г., виновно причинено от водача на л.а.,„Мазда", модел „323Ф" с рег. № СА **** СХ, ведно със законната лихва върху сумите, считано от 16.11.2022 г. до окончателното издължаване, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за неимуществени вреди за разликата над сумата от 81 000 лв. до предявената сума от 130 000лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА „ЗАД Д.Б.: ЖИ.т и З.”АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. С., район Изгрев, ж.к.“Дианабад“, бул. “Д-р Г.М.Димитров“ №1 да заплати на основание чл. 432, ал.1 от КЗ, във връзка с чл. 45 от ЗЗД и на основание чл. 86, ал.1 от ЗЗД на Н. Ж. К. с ЕГН:***** и съдебен адрес: гр.В., ул. „Цар Александър II”, №3, ет.3, офис 35.

сумата в размер на 8 652,05 лв. /осем хиляди шестстотин петдесет и два лева и пет ст./, представляваща застрахователно обезщетение за имуществени вреди, които са в причинно следствена връзка с ПТП, настъпило на 03.10.2022 г., виновно причинено от водача на л.а., „Мазда“, модел „323Ф“ с рег.№ СА **** СХ, ведно със законната лихва върху сумите, считано от 16.11.2022 г. до окончателното издължаване, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за имуществени вреди за разликата над сумата от 8 652,05 лв. до предявената сума от 8 836,39лв., като неоснователен.

Присъдените сума на ищцата Н. Ж. К. с ЕГН:***** да се преведат от ответника „ЗАД Д.Б.: ЖИ.т и З.“АД, ЕИК ***** по посочената по делото банкова сметка: IBAN BG67UBBS80021096222630.

ОСЪЖДА „ЗАД Д.Б.: ЖИ.т и З.“АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. С., район Изгрев, ж.к. „Дианабад“, бул. „Д-р Г.М.Димитров“ №1 да заплати на адв.К. А. Г. с ЕГН ***** с адрес на кантората: гр.В., ул. „Цар Александър II“, №3, ет.3, офис 35, на основание чл.38, ал. 2 от ЗА, вр. с чл. 7, ал. 2, от Наредба № 1/09.07.2000 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения сумата в размер на 8 295,20 лв. /осем хиляди двеста деветдесет и пет лева и 20ст./, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществена безплатна адвокатска помощ по смисъла на чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата, определена съобразно уважената част на исковите претенции.

ОСЪЖДА „ЗАД Д.Б.: ЖИ.т и З.“АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. С., район Изгрев, ж.к. „Дианабад“, бул. „Д-р Г.М.Димитров“ №1 да заплати по сметка на Окръжен съд-В., на основание чл. 78, ал. 6 ГПК сумата 3 586,08 лв./три хиляди петстотин осемдесет и шест лева и 8ст./ – държавна такса, върху уважения размер на исковите.

ОСЪЖДА Н. Ж. К. с ЕГН:***** и съдебен адрес: гр.В., ул. „Цар Александър II“, №3, ет.3, офис 35, да заплати на „ЗАД Д.Б.: ЖИ.т и З.“АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. С., район Изгрев, ж.к. „Дианабад“, бул. „Д-р Г.М.Димитров“ №1 сумата в общ размер на 432,20лв./четиристотин тридесет и два лева и 20ст./, представляваща разноски по делото и юрисконсултско възнаграждение съразмерно на отхвърлената част от предявените икове, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд-С. с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните.

Съдия при Окръжен съд – В.: _____